

Herre Gud dit dyre navn og ære

Katekismesangene – Petter Dass

Nedtegnet i 1870 av Lindeman etter Ole Andersen.

Andre sang

Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høyt i savn må være,
og alle sjele, og alle trelle,
og hver geselle, de skal fortelle
din ære.

Det er smukt og kostelig å høre,
at man Gud sin' leppers plikt mon gjøre.
De dyp' avgrunner, de grønne lunder
skal Herrens vunder, hver tid og stunder
utføre.

Om seg folk anstille vil så slemme,
Guds navn å tie still og glemme.
Så skal dog stene og tørre bene
ei være sene, Hans navn, det rene,
å fremme.

Ja, før Gud sin ære skal forlise,
før skal hav og grummen hval ham prise.
Samt og tanteien, som løper leien,
stenbit og seien og torsk og skreien
og nise.

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om folk forsvimler i Herrens himler,
utallig vrimler, som slår på cimler,
hin søde.

Skulle Herren fattes bram og svenne,
se, ti tusen står for Ham og tjene.
Ja, tusen gange ti tusen mange,
hvis smukke sange med klang kan prange
der henne.

Ti for Gud skal alle kne seg bøye,
de som bor i himlene hin høye.
Og de på jorden, i syd og norden,
samt djevlers orden, som dømt er vorden
til møye.

Høye hall og dype dal skal vike,
jord og himmel falle skal til like.
Hvert berg og tinde skal slett forsvinne,
men Herrens minne til tusen sinne
skal stige.

Vil de gamle være stiv' og sove,
da skal barn i moders liv Gud love.
De halte, lamme, målløse, stamme
gjør og det samme, de grumme, gramme
og grove.

Når jeg meg fra topp til fot betrakter,
ingen lem på meg for god jeg akter.
Var de så smukke som silke-dukke,
de jo skal bukke med ydmyk' sukke
og fakter.

Men, o mennesk', tør du det vel mene,
at Guds navn skjer skjell og rett, alene,
for prest og bonde med blotte munne
ham love kunne? Nei, ingenlunde
det ene.

Herrens navn hos oss på jord kan ikke
helliges ikkun med ord og nikke!
Nei, hvor du svever, og hvor du strever,
se til du lever som Guds ord krever
til prikke.

La ditt lys for folket smukt så brenne,
at enhver din dyd og tukt kan kjenne!
Lev ei begjærlig, ei folk besværlig,
lev from og ærlig, mot hver mann kjærlig
til ende.

Hat alt det Gud i sitt ord selv hater,
at vellysten deg på jord ei skader!
Sky synd og lyter, som Gud forbyder,
elsk tukt og dyder, som deg bepryder
og bader.

Men, o Gud forhindre slikt å blive!
Hva som er ugudelig fordrive!
At vi vår` tider, mot synden strider,
når tiden lider, hos deg omsider
å blive!